Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 64/432/EEG van de Raad wat betreft de gecomputeriseerde gegevensbestanden die deel uitmaken van de netwerken van toezicht van de lidstaten

(COM(2011) 524 definitief — 2011/0228 (COD))

en het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1760/2000 wat betreft de elektronische identificatie van runderen en tot schrapping van de bepalingen inzake de facultatieve etikettering van rundvlees

(COM(2011) 525 definitief — 2011/0229 (COD))

(2012/C 43/14)

Rapporteur: de heer **BRICHART**

De Raad en het Europees Parlement hebben resp. op 14 en 20 september en op 13 september 2011 besloten om, op grond van art. 43 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, het Europees Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 64/432/EEG van de Raad wat betreft de gecomputeriseerde gegevensbestanden die deel uitmaken van de netwerken van toezicht van de lidstaten

COM(2011) 0524 definitief — 2011/0228 (COD)

en het

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1760/2000 wat betreft de elektronische identificatie van runderen en tot schrapping van de bepalingen inzake de facultatieve etikettering van rundvlees

COM(2011) 0525 definitief — 2011/0229 (COD).

De afdeling Landbouw, Plattelandsontwikkeling en Milieu, die met de voorbereidende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 21 november 2011 goedgekeurd.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn op 7 en 8 december 2011 gehouden 476e zitting (vergadering van 7 december 2011) onderstaand advies uitgebracht, dat met 180 stemmen vóór en 3 tegen, bij 9 onthoudingen, werd goedgekeurd.

1. **Conclusies en aanbevelingen**

1.1 Het Comité stelt vast dat de rundersector er alles aan heeft gedaan om het vertrouwen van de consument terug te winnen na de BSE-crisis (boviene spongiforme encefalopathie).

1.2 Dankzij de identificatie- en registratieregeling voor runderen is de transparantie verzekerd en kunnen dieren bijzonder snel en nauwkeurig worden getraceerd.

1.3 De mogelijkheid om dieren op te sporen en te identificeren is bovendien een nuttig wapen in de strijd tegen infectieziekten.

1.4 De verschillende technieken die worden ingezet betekenen echter een zware financiële last voor de sector.

1.5 De technologische vooruitgang sinds 1997, en m.n. de regeling voor elektronische identificatie, kan de sector goede diensten bewijzen.

1.6 De kosten en directe voordelen van deze technieken zijn echter niet evenwichtig verdeeld over de voedselproductieketen. Het zijn vooral de veehouders die opdraaien voor de kosten, terwijl de laatste schakels van de keten een groot deel van de winst opstrijken.

1.7 Het Comité is daarom geen voorstander van een verplichte regeling voor elektronische identificatie van runderen op Europees niveau. Het lijkt immers weinig waarschijnlijk dat de markt compensaties zal bieden voor de enorme kosten die deze techniek meebrengt. Bovendien zijn hieraan voor de consument geen concrete bijkomende voordelen verbonden.

1.8 Als evenwel blijkt dat alle schakels van de voedselproductieketen in een bepaalde lidstaat bereid zijn een dergelijke regeling toe te passen, dan moet die lidstaat de regeling verplicht kunnen stellen.

1.9 Ook moeten de veehouders die dat willen de kans krijgen gebruik te maken van elektronische identificatie.

1.10 Om concurrentievervalsing op de interne markt tegen te gaan moet een lidstaat die elektronische identificatie verplicht stelt, zelf de kosten dragen van het elektronisch merken van dieren die zijn grondgebied worden binnengebracht.

1.11 Bovendien lijkt het logisch dat bij het elektronisch merken overal gebruik wordt gemaakt van dezelfde technologieën, die dan ook op elkaar dienen te worden afgestemd, uitgaande van de internationale normen.

1.12 Het Comité is het kortom eens met de strekking van het Commissievoorstel, op voorwaarde dat extra aandacht wordt verleend aan de goede werking van de interne markt en de impact op de verschillende schakels van de keten.

1.13 Het Comité is niet tegen de schrapping van de EU-bepalingen inzake facultatieve etikettering, op voorwaarde dat de handelaars het recht krijgen om, als zij dat belangrijk vinden, bijkomende informatie op het etiket te zetten.

2. **Achtergrond**

2.1 Verordening (EG) nr. 1760/2000 van de Raad bepaalt dat elke lidstaat een identificatie- en registratieregeling voor runderen invoert, om zo de individuele traceerbaarheid van runderen mogelijk te maken aan de hand van oormerken, een bedrijfsregister op elk bedrijf, individuele paspoorten voor elk dier met gegevens over alle verplaatsingen, en melding van alle verplaatsingen aan een gecomputeriseerd gegevensbestand dat bij ziekte-uitbraken snel dieren kan traceren en cohorten kan identificeren. Dankzij deze regeling, waarmee transparantie verzekerd is en runderen en rundvleesproducten volledig traceerbaar zijn, is het gelukt het vertrouwen van de consument in rundvlees te herstellen. Ook is het nu mogelijk dieren voor veterinaire doeleinden te lokaliseren en te traceren, wat van cruciaal belang is voor de beheersing van infectieziekten.

2.2 In de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement betreffende een „Actieprogramma ter vermindering van de administratieve lasten in de EU" wordt de verordening vermeld onder de „informatieverplichtingen van bijzonder belang wat betreft de lasten die aan de bedrijven worden opgelegd". Volgens het actieplan van de nieuwe EU-strategie voor diergezondheid moet de Commissie bij de invoering van de elektronische identificatie van runderen de informatieverplichtingen vereenvoudigen.

2.3 Toen de huidige regels voor de identificatie van runderen in 1997 werden vastgesteld, waren de technieken voor elektronische identificatie niet voldoende ontwikkeld om bij runderen te worden toegepast. Elektronische identificatie op basis van radiofrequentie-identificatie (RFID) heeft zich de voorbije 10 jaar echter sterk ontwikkeld en biedt nu de mogelijkheid om individuele diercodes sneller en nauwkeuriger rechtstreeks in gegevensverwerkingssystemen in te lezen. Elektronische identificatiemiddelen kunnen de administratieve lasten en het papierwerk helpen te verminderen, vooral wanneer het bedrijfsregister via de computer wordt bijgehouden (wat op steeds meer landbouwbedrijven gebeurt). Bovendien maakt de verbetering van de snelheid en betrouwbaarheid van het systeem een snellere en meer nauwkeurige lezing mogelijk dan de klassieke oormerken, wat de procedure om de verplaatsingen van dieren aan het centrale gegevensbestand te melden vergemakkelijkt en dus voor een betere en snellere traceerbaarheid van besmette dieren en/of besmet voedsel zorgt.

2.4 Overigens is in de EU reeds voor tal van diersoorten elektronische identificatie ingevoerd. Verscheidene lidstaten zijn op vrijwillige basis begonnen met de elektronische identificatie van runderen. Aangezien geen geharmoniseerde technische EU-normen zijn vastgesteld, bestaat de kans dat verschillende landen verschillende soorten elektronische identificatiemiddelen en leestoestellen met verschillende RFID-frequenties gebruiken. Dit gebrek aan harmonisatie dreigt de elektronische uitwisseling van gegevens in het gedrang te brengen, waardoor de voordelen van elektronische identificatie verloren zouden gaan.

2.5 De conclusie van de effectbeoordeling luidde dat vrijwillige invoering van elektronische identificatie van runderen als instrument voor officiële identificatie, de betrokkenen de tijd zou geven om zich vertrouwd te maken met het systeem. Verplichte toepassing zou bovendien sommige marktdeelnemers economisch kunnen benadelen.

2.6 Ten slotte wordt in Verordening (EG) nr. 1760/2000 ook voorzien in een facultatieve etiketteringsregeling voor rundvlees. De Commissie heeft er echter al op gewezen dat de administratieve lasten en de kosten hiervan buitensporig zijn en dat zij niet in alle lidstaten op uniforme wijze wordt toegepast.

3. **De Commissievoorstellen**

3.1 De Commissie houdt in haar voorstel (COM(2011) 525 definitief) rekening met de resultaten van het overleg met de belanghebbenden en de effectbeoordeling. Het voorstel behelst de invoering van elektronische identificatie van runderen op vrijwillige basis. Dit houdt in:

— dat runderen kunnen worden geïdentificeerd met twee conventionele oormerken (huidige regeling) of met één conventioneel, zichtbaar oormerk en één elektronisch identificatiemiddel dat voldoet aan geharmoniseerde EU-normen;

— dat lidstaten de mogelijkheid krijgen op nationaal niveau een verplichte regeling in te voeren.

3.2 Tevens wordt voorgesteld een eind te maken aan de verplichting tot kennisgeving van het gebruik van aanvullende etiketteringsgegevens, die wordt opgelegd in het kader van de facultatieve etiketteringsregeling. Een dergelijke verplichting brengt immers onevenredig zware kosten en administratieve lasten mee.

3.3 Voorts zou Verordening (EG) nr. 1760/2000 worden aangepast aan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

3.4 De voorgestelde regeling voor elektronische identificatie van runderen leidt ertoe dat Richtlijn 64/432/EEG van de Raad wat betreft de gecomputeriseerde gegevensbestanden die deel uitmaken van de netwerken van toezicht van de lidstaten, dienovereenkomstig moet worden gewijzigd. Momenteel worden elektronische identificatiemiddelen in Richtlijn 64/432/EEG niet genoemd bij de informatie die deze gecomputeriseerde gegevensbestanden moeten bevatten. Vandaar dat de twee voorstellen (COM(2011) 524 en COM(2011) 525) deel uitmaken van hetzelfde wetgevingspakket.

Brussel, 7 december 2011

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Staffan NILSSON